

هو الله - ای بنده جمال ابهی مسائلی که سؤال نموده بودی...

عبدالبهاء عباس

اصلی فارسی

لوح رقم (30) - من آثار حضرت عبدالبهاء - مکاتیب عبدالبهاء، جلد 8، صفحه 25

هو الله

ای بنده جمال ابهی مسائلی که سؤال نموده بودی ابدًا فرصت جواب نه در هر روز مکاتیبی میرسد که در آن صد سؤال هست عبدالبهاء با جمیع این مشاغل و غوائل که فرصت تنفس ندارد و مسجون و اسیر و از جمیع جهات هجوم متتابع چه از داخل و چه از خارج و این سؤالات که اکثر جوابش در کلمات موجود متصلاً متتابعاً وارد دیگر ملاحظه فرمائید چگونه مشغول بجواب شود و کدامیک را جواب دهد این مسائل جمیع در کتب و الواح موجود مراجعت بالواح الهی نمایند اگر چنانچه مشکل حل نشد آنوقت سؤال کنند نه اینکه هر نفس آنچه بخاطرش خطور نماید بدون مراجعت الواح الهی سؤال جدید نماید و جواب جدید خواهد حضرت موسی خوف از عدم ایمان فرعون داشت نه خوف جان چنانچه در قرآن میفرماید انی اخاف ان یفرطون میفرماید من می ترسم پیش از تبلیغ امر پیشی گیرند و تعرض نمایند و خوف از طغیان و عصیان داشت نه برای نفس خود و اما مسئله خوف از حبال و عصاهای سحره خوف از این داشت که مبادا تأثیر در نفوس نماید نه خوف از اذیت بر نفس خود و این حبال و عصا شبهات قوم است حضرت موسی از این خائف بودند که مبادا تأثیر در نفوس نماید و اما امکان حصول مقام انبیا از برای جمیع خلق این ممکن نه زیرا خلق بمراتب است مادون ادراک ما فوق را ننماید و خلقکم اطوارا سنگ خارا یا قوت حمرا نگردد و خذف و صدف لؤلؤ لآلا نشود حضرت قدوس در ظل حضرت اعلی بودند نه مستقل لکن حضرت عیسی و حضرت رسول ذات

ORIGINAL

مستقل مؤمنین این ظهور بمقام انبیاء بنی اسرائیل رسند اما نه انبیای اولوا العزم زیرا آنان ظهور کلی بودند باری
مظاهر کلیه الهیه که بالاستقلال اشراق فرمودند مقامی دیگر دارند و شأنی دیگر هیچ نفس بمقام و رتبه آنان
نرسد و علیک البهَاء الأبی (ع ع)